

Tydzień 3_2, Łaska powołania

Droga codzienności: Ef 4, 1-6

A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znośąc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyni i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać. Następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie, że wraz z grupą przyjaciół wędrujesz na szczyt góry. Dostosowujecie tempo do możliwości poszczególnych członków wyprawy, przystajecie, kiedy któreś z Was potrzebuje odpocząć. Czujesz zmęczenie, szybkie bicie serca, przyspieszony oddech. Rozglądasz się wokół i zachwycasz się coraz piękniejszymi widokami, gdy zbliżacie się do celu.

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o odczucie radości, że Bóg powołuje Cię w Twojej codzienności.

1. Powołanie. Paweł zaprasza nas do szczególnej drogi, jaką jest powołanie chrześcijanina. Wymienia przymioty, które sprawia, że będziemy wypełniać je w sposób godny. Podkreśla konieczne zaangażowanie: „[...] z całą pokorą [...] usiłujcie [...]”. Ta wspólna droga niesie za sobą trud rezygnowania, znośnienia, wytrzymywania, lecz podobnie jak wędrówka w góry, jest on wynagradzany radością z bycia razem, osiągnięcia zamierzonego celu. Jak w świetle Pawłowej zachęty widzisz swoje powołanie w codzienności, wśród ludzi, którzy Cię otaczają? Czy do czegoś Cię dziś ono szczególnie motywuje?

2. Jedność. Jako wierzący jesteśmy połączeni – wszyscy jesteśmy Kościołem, członkami Ciała Chrystusa, związani darami Jego Ducha, który nas podtrzymuje i umacnia. Duch Święty jest źródłem pokoju i nadziei, jednak potrzebne są także nasze starania, wysiłki, by z Nim współpracować. Tworzenie jedności w świecie pełnym różnorodności, podziałów, konfliktów, z którymi spotykamy się w naszym najbliższym otoczeniu, o których słyszymy lub czytamy, wydaje się często ponad nasze siły. W jakich przestrzeniach swojego życia najtrudniej Ci budować jedność? Co to dla Ciebie oznacza, że zostałeś wezwany do jednej nadziei, razem z Twoimi braćmi i siostrami?

3. Wszyscy. Apostoł naucza, że Bóg jest i działa „[...] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.” Jest Bogiem wszystkich. Jego słowa są klarowne i dojmujące – nie ma nikogo, przez kogo Bóg by nie działał; nikogo, w kim nie byłby obecny; nikogo, kogo by nie powołał. Co czujesz, kiedy słyszysz o tak wielkiej wszechobecności i wszechmocy Boga? Rozejrzyj się, czy są na Twojej drodze osoby, w których trudno Ci zauważyć Bożą obecność i działanie. Zwróć się do Ojca z prośbą o łaskę naśladowania Jego otwartości i miłości.

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.